Lumea crestina
Romania Libera

Corespondenta din America

Dupa 22 de ani de inchisoare comunista in Romania, Parintele Gheorghe Calciu slujeste in Biserica "Sfanta Cruce" din statul Virginia, SUA

Ninge continuu de trei zile peste statul Virginia, USA, si in imprejurimi. Prima mare ninsoare din acest an si, cu siguranta, un record pentru ultimii 12 ani! Meteorologii au si botezat-o "the season's worst". Utilajele de deszapezire, prompte si numeroase, fac fata cu greu situatiei neobisnuite. Zapada ne ajunge pana la genunchi si ne transpunem, vrand, nevrand, in iernile noastre romanesti. Si, totusi, viscolul si nametii nu ne impiedica sa mergem in aceasta duminica la sfanta slujba de la biserica romaneasca. Eram prezenti in jur de cincisprezece romani, veniti mai ales din imprejurimi, de la cateva mile, in bisericuta "Sfanta Cruce", din 5150 Leesburg Pike, Alexandria, VA, al carei parinte slujitor nu este altul decat preacucernicul si de toti cunoscutul Gheorghe Calciu. O bisericuta intima, calda si primitoare, din lemn vopsit in alb, pierduta parca printre cladirile inalte si moderne din jur.

Singura biserica ortodoxa romana, intre Philadelphia si Richmond

Din micul istoric pus la dispozitie de parinte, aflu ca ea a fost zidita pe la mijlocul secolului al XIX-lea, pentru o comunitate catolica. Pentru ca era singura biserica romano-catolica din regiune, credinciosii ei au sustinut ca in timpul Razboiului de Secesiune (1861-1865) soldatii sudisti au depus aici juramantul de credinta pe drapelul confederat. Fiind construita din lemn, biserica a ars complet pe la 1890. A fost reconstruita in 1909 pentru populatia catolica din vecinatate, care cunostea o crestere rapida prin imigratie si convertiri. In 1964, sase familii de romani din Virginia Maryland si Washington DC au cumparat biserica de la dioceza catolica din Richmond, Virginia. Arhiepiscopul catolic a fost foarte intelegator cu putin numeroasa comunitate ortodoxa romaneasca si i-a vandut biserica pe numai cinci mii de dolari, cu conditia sa nu fie revanduta decat in scopuri bisericesti.

Biserica a fost reparata, i s-a adaugat o sala sociala la subsol, i s-a pus aer conditionat si a fost remodelata pentru cultul ortodox. Catapeteasma a fost pictata de pictorul Hasegan, din Cleveland, Ohio, iar pictura murala a fost lucrata de pictorul roman Dumitru Tecuci, ca un act de donatie pentru comunitatea romana din zona. In 1970, biserica "Sfanta Cruce" a intrat sub jurisdictia Episcopiei de la Vatra, condusa de arhiepiscopul Valerian Trifa, de sfanta amintire, care a si tarnosit-o. Timp de cativa ani, slujirea a fost facuta sporadic de catre unii preoti vizitatori, preoti stabili fiind: Popovici, Scaletchi, Useriu, Todeasa si Prisecaru. Intre Philadelphia si Richmond, aceasta este singura biserica ce asigura asistenta religioasa pentru populatia romaneasca ortodoxa din zona. Actualul preot, parintele Gheorghe Calciu, slujeste aici din 1989, numit fiind de catre IPS arhiepiscopul Nathaniel. Multa lume stie ca parintele Calciu a venit din Romania dupa 22 de ani de inchisoare sub regimul comunist, facuti pentru credinta lui, pentru protestele impotriva demolarii bisericilor din tara, impotriva arestarilor, a incalcarii

drepturilor religioase si umane. In urma unei campanii deschise in favoarea parintelui Calciu, Administratia Reagan a contribuit la eliberarea si, in cele din urma, la expulzarea sa in Statele Unite.

Alaturi de cel ce a trecut prin infernul "reeducarii de la Pitesti"

L-am vazut pentru prima data pe parintele Calciu, despre care auzisem atatea, doar cu cateva zile inainte de slujba de la biserica: a venit in intampinarea mea la Aeroportul din Washington DC, cu pasi repezi si vioi, in ciuda varstei destul de inaintate (77 de ani), cu dragoste si buna dispozitie. Barba lui alba ii dadea o binemeritata infatisare du-hovniceasca, ce impresioneaza si apropie in acelasi timp. Si tot nu-mi venea sa cred, in masina pe care o conducea, ca sunt alaturi de cel care a cunoscut si a trait atatea vicisitudini, trecand prin infernul inchisorilor comuniste, chiar si prin cea de la Pitesti, cu experimentele ei diabolice, prin atatea interogatorii inumane si atata mizerie umana. Insa credinta lui profunda, nelimitata, in Dumnezeu i-a dat puterea de a rezista, de a coaliza numeroase constiinte ale timpului pentru cauza lui dreapta.

In drum spre locul unde urma sa raman cateva zile, ne oprim la biserica pentru a-mi citi o rugaciune si a se ruga pentru mine. Simt in toata fiinta cum dragostea crestineasca a parintelui ma invaluie si ma transpune intr-o binecuvantata credinciosie. Slujbele la care voi asista in continuare, vecernia de vineri si liturghia de duminica dimi-neata, alaturi de tot mai multi romani (in jur de o suta, in unele duminici), sunt ore de meditatie, de ungere a sufletelor noastre pacatoase, de limpezire a gandurilor tulburi, prin harul parintelui ce ni-l aduce mai aproape pe Domnul nostru Isus Hristos. Cum umbrele amenintatoare ale unui posibil razboi in Irak se vad si se simt pretutindeni, cre-and deja printre multi oameni o stare de psihoza si isterie, parintele ne indeamna la rugaciuni asidue in fiecare zi.

In predicile sale de o traire si o innobilare rascolitoare, parintele Calciu revine, vrand, nevrand, la anii de temnita care l-au marcat pentru totdeauna, cu o rana imposibil de vindecat, la colegii lui de celula, mai toti disparuti azi. Multe sunt de spus, de auzit, de scris de la acest martor al unui trecut ce nu poate si nu trebuie sa fie uitat. Lacrimile ii curg pe obraji cand ne povesteste, de exemplu, de un preot si de tortionarul lui, aflati in inchisoarea de la Targu Ocna, care au murit amandoi in aceeasi seara, dupa ce preotul - batut crunt de cel din patul alaturat, pe toata durata interogatoriilor - a mers la el si l-a mangaiat pe cap, spunandu-i ca-l iarta pentru ce a facut fiindca era tanar si nu stia ce face. "Iata, prin mila si pocainta, ne reaminteste parintele Calciu, se spala pacatele; si mai ales, daca sufletul iti cere sa faci acest lucru".

Nu e niciodata prea mult sa vorbim si sa scriem despre parintele Calciu. Prin atitudinea sa christica, prin patosul sau, el este - asa cum il numea cineva - un "rascumparator al vremurilor", avandu-si deja aura binemeritata in tot atatea locuri din lume in care se afla romanii. Zilele lui sunt toate la fel de bogate si implinite: pe langa timpul consacrat bisericii, enoriasilor, cu toate eveni-mentele vietii, mai gaseste un ragaz si pentru redactarea "Buletinului paro-hial" (aparitie lunara), cu diverse arti-cole de religie.

Totul aici, in biserica "Sfanta Cruce", graviteaza in jurul parintelui Calciu, toti il admira, il solicita si il roaga. Mai toti isi pun intrebarea ce se va intampla cu ei cand parintele se va retrage. "Sper ca Bunul Dumnezeu sa ma lase sa ies la pensie peste vreo doi, trei ani si as dori ca in locul meu sa vina un calugar pentru a cultiva o viata monahala sfanta". Si din nou gandurile ii zboara spre Romania, pe care o viseaza, asa cum a mai spus-o, "adunandu-si la san toti fiii risipiti de soarta prin lume, pentru ca toti sa fie una pe pamantul milenar al suferintelor, dar si al bucuriilor noastre, sub semnul crucii lui Hristos".

George Paturca
Virginia, USA